

MODRANY - KOCS

TURISTICKÁ PUBLIKÁCIA - TURISZTIKAI KIADVÁNY

Táto publikácia vznikla vďaka Fondu malých projektov Programu spolupráce Interreg V-A Slovenská republika – Maďarsko, v rámci projektu „Organizovanie spoločných festivalov v Modranoch a Kocsi“ (kód: SKHU/WETA/1901/4.1/129, akronym: Fe(s)ztival), ktorého cieľom je prehlbovanie medzinárodných vzťahov, posilňovanie spolupráce medzi partnerskými obcami, zachovávanie tradícií a sprostredkovanie miestnej kultúry.

Publikácia spojená s projektom bola spracovaná ako turistický sprievodca s cieľom predstavenia dvoch partnerských obcí – maďarskej obce Kocs a obce Modrany – ich histórie, súčasnosti a viditeľnosti.

Projekt je spolufinancovaný z prostriedkov Európskej únie z Európskeho fondu regionálneho rozvoja. Obsah tejto publikácie nemusí odzrkadľovať oficiálne stanovisko Európskej únie.

Jelen kiadvány az Interreg V-A Szlovákia-Magyarország Együttműködési Program keretében, a Kisprojekt Alap révén megvalósult „Közös fesztiválok megrendezése Madaron és Kocson” (kódja: SKHU/WETA/1901/4.1/129, rövid cím: Fe(s)ztival) projekt részeként jött létre, melynek célja a nemzetközi kapcsolatok elmélyítése, a testvértelepülési együttműködések erősítése, valamint a hagyományápolás és a kultúráközvetítés.

E projekthez kapcsolódó brosúra, mint turisztikai útikalauz, szeretné bemutatni a két partner, az anyaországi Kocs és a felvidéki Madar település múltját és jelenét, látnivalóinak sokaságát.

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósul meg. A kiadvány tartalma nem feltétlenül tükrözi az Európai Unió hivatalos álláspontját.

MODRANY - MADAR

Obec Modrany leží 21 km severovýchodne od Komárna v nadmorskej výške 131 m nad morom, na južnom úpätí vrchu v Bátorových Kosihoch (Erdőhát, 270m), v údolí Modranského potoka. K obci patrí rozsiahla lesná plocha. Jedná sa o známu vinársku obec.

Jej administratívna rozloha dosahuje 27,07 km². V jej susedstve sa na južnej strane nachádzajú obce Šrobárová, Mudroňovo, Svätý Peter, Radvaň nad Dunajom, Moča, na východnej strane Bátorove Kosihy, na severe zasa Pribeta. Jej východná hranica zároveň tvorí historickú hranicu s Komárňansko-Ostrihomskou hradnou župou.

Podľa archeologického nálezu pohrebiska tu stála obec už v časoch skorých Slovanov. Prvá zachovaná písomná zmienka obce pochádza z roku 1252, kedy Belo IV. posilnil slobody Marcellusa de Modora, niekdajšieho jobagióna hradu Szolgagyőr, a jeho synov Benedeka, Marcela a Eliáša. Obec bola spomenutá aj v roku 1260 (a podľa ďalších výskumov už v roku 1198), kedy tu kráľ Imrich usídlil svojich sokoliarov (v maď. „madarászok“), podľa ktorých bola pomenovaná aj samotná obec Modrany.

A felvidéki település Komáromtól 21 km-re északkeletre fekszik, 131 méteres tengerszint feletti magasságban, a Bátorkeszi-dombság déli lábánál, a Madari-patak völgyében. Jelentős erdőterület tartozik hozzá. Híres szőlőtermesztő község.

Közigazgatási területe 27,07 km². Határos Szilasházával, Újpusztával, Komáromszentpéterrel és Marcelházával nyugatról, Dunaradvánnyal és Dunamoccsal délről, Bátorkeszivel keletről, valamint Perbetével északról. Keleti határa egyben a történelmi vármegyehatárt is alkotja Komárom és Esztergom vármegye között.

Területén már a korai szláv időkben település állt – ezt a feltárt temető bizonyítja. Első fennmaradt írásos említése 1252-ből származik, amikor Marcellus de Modor-nak, egykori szolgagyőri (Zuluga-geuriensis) várjobbágnak és fiainak – Benedeknek, Marcellnek és Éliásnak – IV. Béla megerősítette szabadságjogait. 1260-ban is említették (az újabb kutatások szerint 1198-ban), amikor Imre király a település névadó madarászait telepítette le itt.

Obec spočiatku patrila k hradu Szolgagyőr, od roku 1295 k ostrihomskému arcibiskupstvu, a následne rodinám Madari a Keszi. Neskôr bola zaradená k panstvu Svätý Peter, ktoré uskutočnilo zalesnenie oblasti. V roku 1845 Matej Korvín nariadil konventu križiakov Székes-Fejérvár, aby svoje pozemky odovzdal Miklósovi Posárovi, jeho synom a vnukovi Gáspárovi z Marcelovej, pričom im oddávna patrili oblasti Marcelovej, Modrian, Patiniec a Gyarmatpuszta. Obec patrila v rozmedzí rokov 1485 – 1716 rodinám Pozsárovcov, Sibrikovcov a Maszlikovcov, od roku 1716 spadala pod Gyulayovcov.

Časť obce bola v 17. – 19. storočí vo vlastníctve panstva Bátorove Kosihy. Na jej území v roku 1763 pustošilo zemetrasenie, v rokoch 1886 a 1904 zasa požiare. Obyvatelia sa zaoberali predovšetkým poľnohospodárstvom, vinohradníctvom a lesnými prácami.

Do podpísania Trianonskej mierovej zmluvy bola obec súčasťou Dvorského okresu v Komárňanskej hradnej župe. Medzi rokmi 1938-1945 patrila opäť k Maďarsku. Po 2.svetovej vojne došlo k vysídleniu mnohých rodín, 54 rodín presťahovali do Česka, ďalších 52 do maďarskej obce Isztimér. V tejto dobe v Modranskom lese zriadili vojenskú strelnicu.

Erb a vlajka obce boli prijaté 23. septembra 2006.

A község kezdetben Szolgagyőr várának tartozéka volt, majd 1295-től az esztergomi érseké, valamint a Madari és Keszi családé. Később a szentpéteri uradalomhoz tartozott, amely erdősítette határát. 1485-ben Mátyás király a székes-fejérvári keresztesek konventjének megparancsolta, hogy Marczalházi Posár Miklós fiainak és unokájának, Gáspárnak – akiknek régóta bírt Marcelháza, Madar, valamint Pat és Gyarmat puszta – birtokaikat új adományba adja. A község 1485 és 1716 között a Pozsár, Sibrik, Maszlik családoké, 1716-tól a Gyulayaké volt.

Egy része a XVII. és XIX. század között a bátorkeszi uradalomhoz tartozott. Területén 1763-ban földrengés, 1886-ban és 1904-ben tűzvész pusztított. Lakói főként mezőgazdasággal, szőlőtermesztéssel és erdei munkákkal foglalkoztak.

A település a trianoni békeszerződésig Komárom vármegye Udvardi járásához tartozott. 1938 és 1945 között újra Magyarország része volt. A második világháború után számos családot telepítettek ki: Csehországba 54, Isztimérré pedig 52 családot. A Madari-erdőben ekkoriban katonai löteret alakítottak ki.

2006. szeptember 23-án avatták fel a község címerét és zászlaját.

ZNAMENITOSTI MODRIAN - MADAR LÁTNIVALÓI

- **Kostol reformovanej cirkvi** bol vybudovaný v roku 1961 prestavbou gotického kostola. Po komárňanskom zemetrasení v roku 1763 došlo k jeho rekonštrukcii. Jeho dnešná podoba je postavená v klasicistickom slohu.
- **Rímskokatolícka kaplnka sv. Panny Márie** bola postavená v roku 1939.
- **Pamätná tabuľa na počesť** básnika a miestneho rodáka **Gergelya Édesa**, ktorá bola vyvesená na stenu kostola reformovanej cirkvi v roku 2004.
- **Pamätná tabuľa venovaná rekonštrukcii kostola** reformovanej cirkvi, ktorá bola vyložená pri jej vchode v roku 2002.
- **Drevená zvonica** pri vchode do kostola reformovanej cirkvi, so zvonom z roku 1749.
- **Veľký betónový kríž** vo dvore rímskokatolíckeho kostola.
- **Dva veľké kríže** v areáli cintorína, zhotovené z betónu.
- **Református temploma** 1691-ben épült egy gótikus templom átépítésével. Az 1763-as komáromi földrengés után újjáépítették. Mai formájában klasszicista stílusú.
- A **katolikus Szűz Mária-kápolna** 1939-ben épült.
- **Édes Gergely** helyi születésű papköltő tiszteletére 2004-ben **emléktáblát** avattak a református templom falán.
- A református templom bejáratánál a **templom felújításának emlékére** 2002-ben **emléktáblát** helyeztek el.
- **Fa harangláb** a református templom bejáratánál. Harangja 1749-ből származik.
- A katolikus templom udvarában található **beton nagykereszt**.
- A temetőben két **nagykereszt** is található, mindkettő betonból készült.

OBEC KOCS - KOCS KÖZSÉG

Obec Kocs sa nachádza v kopcovitej oblasti Bársonyos dombvidék, v strednej časti župy, na východnom okraji Malej dunajskej kotliny. V jej susedstve ležia nasledovné sídla: Mocsa na severe, Tata na východe, Környe na juhovýchode, Kömlöd na juhu, Szákszend na juhozápade a Nagyigmánd na západe. Obec má pestré prírodné prostredie. Geograficky patrí k pieskovej oblasti Malej dunajskej kotliny. Splošťujúce sa kopce tiahnuce sa od južnej časti hranice obce na sever, sú pokryté sprašou.

Územie obce bolo obývané už v praveku. Podľa archeologických nálezov tu možno pozorovať ľudský život od neskorej doby bronzovej po dobu Rímskej ríše, a následne po obdobie, kedy tu sídlili Avarské nomádske kočovné kmene.

Prvá písomná zmienka pochádza z roku 1217, v nej sa obec spomína ako Koch. V prvej oficiálnej listine figuruje názov obce ako Kos. Podľa miestneho etnografa Zsigmonda Bátkyho sa jedná o názov tureckého pôvodu, ktorého nositeľom bol Maďar.

V stredoveku bola Kocs pravdepodobne významným sídlom, na čo odkazujú rozličné listiny adresujúce dane, clá, mlynské práva či neposlušnosť.

Kocs a bársonyosi dombvidéken, a megye középső részén helyezkedik el, a Kisalföld keleti szegélyénél. Szomszédai: északon Mocsa, keleten Tata, délkeleten Környe, délen Kömlöd, délnyugaton Szákszend, nyugaton pedig Nagyigmánd. Természeti környezete nagyon sokszínű. Földrajzilag már a Kisalföldhöz tartozik, annak homoktáj részletébe. Határának délről északi irányba elnyúló, egyre jobban ellaposodó dombjait lösztakaró borítja.

A települést körülvevő területen már az őskorban is laktak. A leletek alapján a késő-bronzkortól a római korig, majd az avar nomád lovasnépig nyomon követhető az emberi élet.

Az első írásos emlék 1217-ből származik Koch formában. Az első okleveles említésben már Kos alakban jelenik meg a község neve. A kocsi születésű Bátky Zsigmond néprajzkutató szerint ez egy török eredetű név, melyet magyar ember viselt.

A középkorban Kocs jelentős település lehetett. Erre különböző iratok utalnak, melyek adóról, vámról, malomjogról, engedetlenségről szólnak.

V nadväznosti na meniacich sa zemepánov územia – Héderváryovci, Batthyányovci, Pál Bakith – môžeme pozorovať aj rozličné formy pomenovania obce, napríklad Kócs či Kooch.

Z hľadiska vývoja mala rozhodujúci význam suchozemská obchodná cesta „Mészárosok útja“ prechádzajúca obcou, ktorá spájala Veľkú dunajskú kotlinu so západnou Európou. Touto cestou prechádzal aj čierny pluk uhorského kráľa Mateja Korvína pri obliehaní Viedne.

Cez obec prechádzala aj poštový voz. Nemôže byť náhoda, že myšlienka prvého cestovného koča sa zrodila v hlave miestneho majstra kováča. Hovorí sa, že koč kováča Pétera Habermayera obľuboval aj kráľ Matej Korvín. Koče vyrábané miestnymi majstrami si získali v Európe takú popularitu, že ich názov sa zachoval vo viacerých svetových jazykoch aj dodnes (v nemčine kutsche, v angličtine coach, vo francúzštine cocher).

Prekvitajúci život obce bol narušený v roku 1594 útokom pašu Sinana na hrad v Győri. Turci ničili a vypaľovali dediny po ceste, a obec Kocs zastihol rovnaký osud. Vidiek sa stal neobývateľným na ďalších takmer 20 rokov, ľudia ho preto označovali aj ako „győrska pustatina“.

Ahogy a falut birtokló földesurak követték egymást – Héderváryak, Batthyány család, Bakith Pál – úgy a falu neve is más-más formában tűnt fel. Így olvashatunk Kócs, Kooch elnevezésekről is.

Fejlődés szempontjából döntő jelentőségű volt a településen keresztül haladó Mészárosok útja, mely az Alföldet Nyugat-Európával összekötő szárazföldi kereskedelmi út volt. Mátyás király fekete serege is ezen az úton vonult a Bécs elleni ostromra.

A postakocsi járat is a településen haladt át. Nem lehet véletlen, hogy kocsi kovácsmester fejében született meg az első utazószekér gondolata. A monda szerint Habermayer Péter székely kovács keze nyomán Mátyás király is szívesen használta az úgynevezett „kocsi” szekeret. A helyi bognárok által készített kocsi szekér Európa-szerte olyan hírnévre tett szert, hogy annak elnevezése a mai napig több világnyelvben e község nevét őrzi (németül: kutsche, angolul: coach, franciául: cocher).

A falu virágzó életének 1594-ben Sinan pasa Győr vára elleni támadása vetett véget. A török feldúlta, felégette az útjába eső falvakat. Kocs is erre a sorsra jutott. Ezután majdnem húsz évig lakatlanná vált e vidék; ezért győri pusztaként is emlegették.

12. apríla 1612 Pápán Enyingi Török István, vtedajší zemepán, vyslal list, v ktorom sľuboval občanom, ktorí sa rozhodnú usadiť sa na území obce, 6-ročné oslobodenie od daní a služieb. Vďaka otvorenému listu sa utečenci vrátili a ďalší noví obyvatelia prišli aj z Kiskunságu. Obyvateľstvo sa hlásilo k reformovanej cirkvi. Medzi rokmi cca 1643 – 1727 bola obec majetkom Zichyovcov.

Po národnooslobodzovacích bojoch sa obec neustále rozvíjala. Od roku 1727 do konca 2. svetovej vojny boli jej majiteľmi Esterházyovci. József Esterházy ako horlivý katolík nariadil odovzdanie kostolov reformovanej cirkvi katolíkom, čím odsúdil obec na stáročia náboženských konfliktov. V roku 1747 obec pustošili obrovské požiare. Zemepáni pomáhali poddaným drevom a tehľami, oni však žiadali oslobodenie od daní.

Popri hospodárskom rozvoji bolo neskôr možné pozorovať aj kultúrny rozmach. V roku 1790 založil József Halász, miestny reformovaný farár a biskup, latinskú školu. O vysokej kvalitatívnej úrovni vzdelávania možno nájsť záznamy aj z roku 1867. Život obce bol roky poznačený tým, že vybudovanie pokračovania železničnej trate Pápa-Kisbér (ktorej výstavba začala v roku 1861) smerom na Tatu cez obec Kocs vedenie obce zamietlo. Týmto rozhodnutím však obec izolovali od okolitého sveta na desaťročia.

1612. április 12-én Pápán Enyingi Török István, az akkori földesúr levelet bocsátott ki. 6 évi adó- és szolgálatmentességet ígért azoknak, akik Kocson letelepednek. A nyílt levél hatására visszatértek az elmenekültek és telepések is érkeztek a Kiskunságból. A lakosság a református felekezethez tartozott. Kb. 1643-tól 1727-ig a Zichyek birtokolták a falut.

A szabadságharc leverése után a falu egyre gyarapodott. 1727-től a II. világháború végéig az Eszterházy család volt a birtokos. Eszterházy József buzgó katolikus lévén elrendelte, hogy a reformátusok templomukat adják át a katolikusoknak. Ezzel évszázadokig tartó vallási ellentétre ítélte a falut.

1747-ben hatalmas tűzvész pusztított. A földesúr fával, téglával segítette a jobbágyokat, bár ők adómentességet kértek.

A gazdasági fellendülés mellett kulturális felemelkedés is nyomon követhető. 1790-ben Halász József kocsi református lelkész és püspök latin iskolát alapított. Még 1867-ből is találunk feljegyzést a magas színvonalú oktatásról. A falu sorsát hosszú időre meghatározta, hogy az 1861-ben elkezdett Pápa-Kisbér vasútvonal építésének a Tata felé tervezett folytatását Kocs irányába a község elöljárósága elvetette. Ezzel az elhatározással évtizedekre elszigetelték a falut a külvilágtól.

1. svetová vojna mala na obec vážny negatívny dopad. Obyvateľstvo živiace sa poľnohospodárstvom pocítilo neprítomnosť mladých mužov odvezených na ruský a neskôr na taliansky front. Ťažkosti obce ďalej zhoršila španielska chrípka, ktorá krajinu zachvátila v roku 1918.

Medzi dvoma svetovými vojnami sa začal pomalý rozvoj. Zahájili výstavbu elektrickej siete, vyvrtali artézsku studňu, rozbiehalo sa zdravotníctvo. 93% obyvateľstva sa živilo poľnohospodárstvom.

2. svetová vojna v rokoch 1939-1945 bola k obci nemilosrdná. Okrem mužov do bojov zapriahli aj kone. Počnúc rokom 1944 sa tu striedavo usádzali príslušníci nemeckej a ruskej armády. Obec zasiahlo aj niekoľko bombových útokov. Po rozdelení pôdy v roku 1945 sa živilo poľnohospodárstvom 83% obyvateľov. V rokoch 1950-1951 odišla značná časť gazdov pracovať do závodov a tovární v okolitých mestách, vzdávajúc sa svojich pôd, ktorých sa tak veľmi držali.

Počnúc 50. rokmi sa vývoj v Kocsi zastavil, akoby bola obec trestaná. V roku 1972 však bola dokončená nová škola postavená žiakmi odborných učilíšť v dôsledku celoštátnych povodní. V roku 1976 bolo odovzdané centrum obce, spolu s kanceláriami Aranykocsi Zrt. a s mliekarňou. Obec od roku 1991 prechádza prudkým rozvojom.

Az I. világháború súlyosan érintette a települést. A mezőgazdaságból élő lakosságot megviselte a fiatal férfiak távolléte, akiket az orosz, majd olasz frontra vittek. A nehézséget fokozta 1918-ban az országon végigsöprő spanyolnátha.

A két világháború között lassú fejlődés indult. Megkezdték az áramszolgáltatás kiépítését, artézi kutat fúrtak, lassan beindult az egészségügyi ellátás is. A lakosság 93%-a földművelésből élt.

Az 1939-45-ig tartó II. világháború kíméletlenül elbánt a faluval. Nemcsak férfiakat, hanem a lovakat is „bevonultatták”. 1944-től felváltva szállta meg a települést hol a német, hol az orosz hadsereg. Bombatámadások is érték a falut. Az 1945-ös földosztás után a lakosság 83%-a élt mezőgazdaságból. 1950-51-ben a gazdák jó része a környező városok gyáraiba, üzemeibe ment dolgozni, leadva földjeiket, melyhez addig annyira ragaszkodtak.

Az 50-es évektől – mintha Kocs büntetés alatt állt volna – alig fejlődött valami. 1972-ben elkészült az új iskola, amit szakmunkás tanulók építettek a nagy országos árvíz miatt. 1976-ban átadták a faluközpont, benne az Aranykocsi Zrt. irodaházával, tejüzemével. A falu 1991 óta rohamos fejlődésen megy keresztül.

ZNAMENITOSTI KOCS - KOCS LÁTNIVALÓI

- **Múzeum kočiarov:** Koč je maďarský vynález pochádzajúci z obce Kocs. V roku 1518 Sigmund von Herberstein kočiar detailne popísal a spomenul, že ho vďaka jeho rýchlosti a pohodlnosti s obľubou využíval aj Matej Korvín. Vyrábali sa tu kočiare, ktorých zadná časť sa nadvihovala umožňujúc ich prikrytie plachtou v prípade potreby. Múzeum kočiarov zachováva pamiatku práve tohto populárneho vynálezu. Múzeum každý mesiac očakáva skupiny aj na rozličné workshopy, tematicky nadväzujúce na aktuálne sviatky.
- **Vlastivedný dom:** Bol zriadený v roku 1996 zo sedliackeho domu, neskôr bol v roku 2007 rozšírený. Jedná sa o verejné dejisko, ktoré návštevníkom prezentuje informácie o histórii vidieka a obce, poskytuje svoje priestory však poskytuje aj na realizáciu tradičných podujatí, napr. vinobranicka oslava a výstava v roku 2007.
- **Reformovaný kostol:** Reformovaní kresťania v roku 1746 dostali povolenie na vybudovanie modlitebne, ktorú však zemetrasenie v roku 1783 zničilo. Súčasný kostol bol vysvätený v roku 1783. Uchováva pamiatky muzeálnej hodnoty zo 17. a 18. storočia.
- **Kocsi Múzeum:** A kocsi magyar találmány és Kocs községből ered. 1518-ban Sigmund von Herberstein részletesen leírta a kocsiszekeret és megemlítette, hogy Mátyás király is szívesen utazott ezen a gyorsnak és kényelmesnek mondható kocsin. Olyan kocsiszekeret alkottak, amely hátrafelé fokozatosan magasabbra emelkedett, hogy szükség esetén ponyvával letakarható legyen. Ennek a híres találmánynak állít emléket a múzeum. Havonta az adott ünnepekhez kötődő foglalkozásokra vár csoportokat.
- **Tájház:** 1996-ban egy parasztházból újítták fel, majd 2007-ben kibővítették. Ez a közösségi színtér információt nyújt a vidék és a falu múltjáról az idelátogató érdeklődők számára, valamint hagyományőrző rendezvények lebonyolításának is teret ad, mint például a 2007-es szüreti kiállítás és multság.
- **Református templom:** a reformátusok 1746-ban engedélyt kaptak imaház építésére, amit aztán az 1783-as földrengés megrongált. A mai templomot 1783-ban szentelték fel. Muzeális értékű kegytárgyakat őriz a XVII. és XVIII. századból.

- **Rímskokatolícky kostol:** Podľa listiny z roku 1325 bol postavený na najvyššom bode obce na počesť sv. Michala, pravdepodobne v románskom slohu. Po vpáde Turkov sa ho zmocnili príslušníci reformovanej cirkvi, ktorí sa vo vyľudnenej obci usadili. Zemepán József Esterházy kostol navrátil katolíkom. V roku 1748 bol renovovaný na základe plánov Jakaba Fellnera. V roku 1749 Fellner postavil vedľa kostola aj faru, v roku 1759 zasa barokovú vežu. V roku 1880 bol kostol zrekonštruovaný v eklektickom štýle, ponechajúc vežu. V súčasnosti je dejiskom omši a náboženskej výchovy.
- **Tekevár:** Najstaršia a doposiaľ nepreskúmaná pamiatka obce Kocs. Niekdajší zemný hrad bol postavený jazdeckými kočovnými nomádmi, ktorí tadeto prechádzali približne 300 rokov pred obdobím vlády Arpádovcov. Dnes z hradu možno vidieť len vypuklý nános zeminy.
- **Panská krčma:** Postavená v roku 1769 podľa návrhov Jakaba Fellnera.
- **Pamätný park Bálinta Csergő:** bol zriadený na pamiatku jedného zo slávnych maďarských spisovateľov barokovej galejníckej literatúry a reformovaného farára, Bálinta Csergő.
- **Római katolíkus templom:** az 1325-ből származó irat szerint a falu legmagasabb pontján épült Szent Mihály tiszteletére, valószínűleg román stílusban. Később a török dúlás után az elnéptelenedett faluba betelepülő reformátusok vették birtokba. Az időközben megsokasodott katolíkus hívőknek Esterházy József földesúr adatta vissza. Fellner Jakab tervei alapján renoválták 1748-ban. 1749-ben a templom mellé Fellner egy plébániaházat, majd 1759-ben tornyot is felépített, barokk stílusban. 1880-ban a tornyot meghagyva, eklektikus stílusban alakították át mai formájára. A templom jelenleg szentmiséknek és hittanoktatásnak ad otthont.
- **Tekevár:** Kocs legrégebbi és máig feltáratlan műemléke. Az egykori földvárát Árpád-kor előtt kb. 300 évvel átvonuló lovas nomád nép építette. Ma csak egy domború földhányás látszik belőle.
- **Uradalmi kocsmá:** Fellner Jakab által tervezett és 1769-ben épített kocsmá.
- **Kocsi Csergő Bálint Emlékpark:** a magyarországi barokk gályarab-irodalom egyik jeles írójának, református lelkésznek állít emléket.

- **Základná škola Imreho Vincze a pred ním ležiaci pamätný park**
- **Súťaž v tlačení kočov:** Súťaž, ktorá je dnes už považovaná za tradičnú, bola prvýkrát zorganizovaná v roku 1999. Nápad na jeho realizáciu vznikol vzhľadom na fakt, že koč, t. j. „odľahčený vyvinuli niekdajší remeselníci obce: majstri, výrobcovia kolies a kováči. Okrem medzinárodných súťažiacich sa do tejto špeciálnej súťaže môžu prihlásiť aj obyvatelia okolitých obcí. Úlohou účastníkov je, aby bežiac odtláčili voz vážiaci minimálne 380 kg od kraja obce až po jej centrum, k Obecnému domu.
- **Vincze Imre Általános iskola és az előtte fekvő emlékpark**
- **Kocsitoló verseny:** 1999-ben rendezték meg először a ma már hagyományosnak számító kocsitoló versenyt. A rendezvény alapötlete onnan eredt, hogy a kocsit, azaz a "könnyű szekeret" a község hajdani kispárosai: bognárok, kerékgyártók és kovácsok fejlesztették ki. A nemzetközi versenyzők mellett a környező települések képviselői nevezhetnek e különleges versenyre. A résztvevők feladata, hogy a minimum 380 kg súlyú kocsit a település szélétől annak központjáig, a Faluházig futva tolják.

ZDROJE - FORRÁSOK

- www.obecmodrany.sk
- www.kocs.hu
- www.wikipedia.hu
- Podunajsko – Dunamente. Združenie obcí Most priateľstva – Hídverő Társulás. Pat, 2011.
- Teleki József: Hunyadiak kora Magyarországon. Oklevéltár, Pest, 1857.
- Vályi András: Magyar Országnek leírása I–III. Buda: Királyi Universitas. 1796–1799.
- Fényes Elek: Magyarország geographiai szótára, mellyben minden város, falu és puszta, betűrendben körülményesen leiratik. Pest: Fényes Elek. 1851.

Partnerséget építünk

Európai Regionális Fejlesztési Alap